

og hende, at Afslutning ei vilde kunne benyttes som Beskyttelsesmiddel imod et Medlems altfor store Begjærighed efter atter og atter at tage Ordet, uden at udelukke andre Talere fra at kunne faae Ordet, som endnu ikke havde udtalt sig, og som det kunde være Forsamlingen magtpaaliggende at høre. Heller ikke skjønner jeg, at Ordets Frihed paa nogen Maade trædes for nær ved den omhandlede Indskrænkning allerhøjest naar denne kun gjøres gjældende ved den 3die Behandling. Det forekommer mig dog, især naar Ordet gives frit under den anden Behandling, billigt at kunne forudsættes, at de Medlemmer, der ville yttre sig under den tredie Behandling, maae være saaledes trængte ind i Sagen, og saaledes have orienteret sig i denne, at de maatte kunne sammenfatte deres Bemærkninger i eet eller i alt Fald i to Foredrag. Undtagelse maatte og i ethvert Tilfælde kunne gjøres med Thingets Samtykke, og det tør ikke paatvibles, at Thinget vilde vise den Humanitet ikke at negte en Taler 3die Gang Ordet, naar han havde særegne og paatrængende Grunde til at ønske dette, navnlig for at faae Leilighed til at fremsætte ham personligt vedrørende Bemærkninger.

Forudsat nu, at der ved den 3die Behandling skal være en Grændse for Afgangen til at tage Ordet, opstaaer dernæst det Spørgsmaal, om Ordet da skal kunne tages to Gange eller kun een Gang. Jeg erkjender, at ikke lidet kan siges for, at et Medlem under den 3die Behandling maatte kunne tale to Gange, hvorved det ikke tør tabes af Sigte, at der ogsaa ved 3die Behandling skal kunne stilles nye Ændringsforslag; men jeg kan dog paa den anden Side godt gaae ind paa, at mange Medlemmer kunde mene, at her var to Gange for meget og een Gang nok, og jeg har derfor, ved at stille Ændringsforslaget, ønsket, at Forsamlingen skulde have Leilighed til at vælge mellem begge disse Alternativer. Naar iøvrigt den omhandlede Indskrænkning i Afgangen til at have Ordet kun skulde finde Anvendelse paa den første og den tredie, vil det neppe, som jeg oprindeligt havde tænkt mig — nemlig under Forudsætning af, at Indskrænkningen skulde gjælde alle Behandlinger — være hensigtsmæssigt at

give Bestemmelserne derom i Form af en særskilt Paragraph. Det vil da, hvad den 14de § angaaer, som omhandler den første Behandling, kunne forblive ved Udkastets Redaction, og paa den anden Side skjønnes der her heller ikke at være Anledning til efter § 16 at tilføie en ny Paragraph om hiin Indskrænkning med Hensyn til den 3die Behandling; men det Fornødne derom kunde anbringes ved Slutningen af § 16, i det Paragraphen gaves følgende Tillæg: Under denne Behandling maa Ingen, undtagen Ministrene og Ordføreren tage Ordet mere end een Gang over enhver Paragraph eller ethvert mindre Afsnit, som særskilt stilles til Forhandling, med mindre Thinget dertil giver sit Samtykke. Dette Forslag maatte da principaliter sættes under Afstemning; og det subsidiaire Forslag vilde blive lige lydende, kun med den Forandring, at det istedetfor „mere end een Gang“ kom til at hedde: mere end to Gange. Jeg bemærker endnu, at den Forandring, som her ved gjøres i de paa Afstemningslisten opførte Ændringsforslag, væsentligt kun bestaaer i en partiel Trafaldelse af disse Forslag, nemlig forsaavidt den anden Behandling angaaer, men hvorved det dog tillige er blevet nødvendigt noget at forandre Redactionen.

Formanden: Efterat den ærede Rigsdagsmand nu fuldstændigt har udtalt sig, skal jeg villigt erkjende, at Forslagene vel mere gaae ud paa en partiel Trafaldelse af de tidligere Forslag, men denne Trafaldelse er dog kun tilstedelig, forsaavidt den støtter sig paa en Deling i Redactionen. Jeg griber denne Leilighed til at udtale, at den Tilladelse til en Deling, der er givet saavel i det foreløbige vedtagne Forretningsregulativ som i det Udkast til Forretningsordenen, der i dette Dieblif er under Forhandling, kun er givet, forsaavidt den kan finde Sted uden nogen Forandring i Redactionen. Det er kun under denne Forudsætning, at saadanne Forslag om en Deling ville kunne komme i Betragtning. Imidlertid mener jeg, at der i nærværende Tilfælde Intet kan være til Hinder for, at Forslagene, i den Form, den ærede Rigsdagsmand nu har givet disse, komme under Behandling, og jeg vil, dersom Ingen yttre sig herimod,